

شماره بخشنامه : 5957-201

تاریخ : ۱۳۸۲/۰۷/۳۰

موضوع	مردود بودن دفاتر قانونی- منبع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: مالیات بر شرکتها
<p>شماره: 5957/201 تاریخ: 30/07/1382 پیوست:</p> <p>شماره و تاریخ رأی مورد واخواهی: 5/12/1381-9561 مربوط به مالیات: اشخاص حقوقی سال عملکرد: 1379 شماره حوزه مالیاتی: 0415 شماره سر ممیزی مالیاتی: سازمان امور اقتصادی و دارائی استان اداره امور مالیاتی شهرستان: اداره کل: مالیات بر شرکتها تاریخ ابلاغ رأی: 27/3/1382 شماره و تاریخ ثبت شکایت: 28/4/1382-201-3522 و 29/4/1382-201-3565 (تحويل به اداره پست 26/4/82)</p>	
<p>خلاصه واخواهی: شرکت کلیه اسناد و مدارک سال 1379 را به موقع در دفاتر ثبت و کلیه آمار صورتهای مالی مربوط به خرید و فروش های فصلی و گردش مواد اولیه و کالا و موجودیهای پایان سال را به وزارت دارائی ارائه کرده است. ممیز مالیاتی در رابطه با قیمت تمام شده واحد کالای ساخته شده و نیز به دلیل اینکه فاکتورهای فروش فاقد درج وزن است و با نظر هیأت بند 3 ماده 97، دفاتر شرکت را مردود و بدون عنایت به مواد 97 و 98 و تبصره ذیل ماده 98، همچنین ماده 237 قانون مالیاتهای مستقیم، اقدام به صدور برگ تشخیص مالیات از طریق علی الرأس نموده است. حوزه مالیاتی در تشخیص خود به عدم تقاضای کافی برای تولیدات شرکت و فرسوده بودن ماشین آلات و میزان خرید مواد اولیه توجه نکرده و 60% حداکثر توان ظرفیت تولید را مبنای محاسبه قرار داده و هیئت حل اختلاف مالیاتی نیز بدون رسیدگی به پرونده مالیاتی و اسناد و مدارک ارائه شده، نظر ممیز مالیاتی و هیئت سه نفری موضوع بند 3 ماده 97 را عینا و بدون رعایت ماده 248 قانون مالیاتهای مستقیم تأیید نموده است. با توجه به مراتب فوق، دستورالعمل شماره 10085 وزارتی و سایر آراء و بخشنامه های موکد وزارتی و لایحه ارائه شده به هیئت های حل اختلاف مالیاتی بدوی و تجدید نظر به رأی شماره 9561 مورخ 5/12/1381 اعتراض داشته درخواست نقض آن را دارد.</p>	
<p>رأی: شعبه هفتم شورای عالی مالیاتی پس از مطالعه شکایت شاکی و ملاحظه و بررسی اوراق پرونده به شرح آتی انشاء رأی می نماید:</p> <p>اوراق پرونده مشعر بر این است که، به موجب نظریه شماره 64/هـ مورخ 26/1/1381 هیئت سه نفری موضوع بند 3 ماده 97 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند 1366 (برگ 122 پرونده)، دفتر، اسناد و مدارک ابرازی شرکت مودی برای محاسبه درآمد مشمول مالیات، وفق مقررات، غیر قابل رسیدگی اعلام و ممیز مالیاتی درآمد مشمول مالیات را با امعان نظر به مدارک موجود در پرونده و با استفاده از ضریب مالیاتی از طریق علی الرأس تعیین نموده است. بنا به مراتب فوق و از آنجا که علاوه بر تعدیل درآمد مشمول مالیات در مرحله رسیدگی بدوی، هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر که صلاحیت رسیدگی ماهوی در امور مالیاتی را دارد، پس از رسیدگی به اعتراض مطروحه و حصول اطمینان از صحت عمل هیئت سه نفری موضوع بند 3 ماده 97 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند 1366 و تعدیل مجدد درآمد مشمول مالیات (به میزانی که مدافعات شرکت مودی موثر واقع گردیده) اقدام به صدور رأی نموده، لذا از حیث مندرجات شکوائیه واصله نقض رأی مورد واخواهی موجبی ندارد، شعبه استواری آن ورد شکایت شاکی را اعلام می دارد.</p>	
<p>حسن عباسی پناه علی اصغر زندی فائز غلامحسین مختاری</p>	

